

DESCOBRIR MUFFAT

MÚSICA CRÍTICA

Xavier Paset
TORROELLA DE MONTGRÍ

Amandine Beyer, una habitual del festival de Torroella, continua congregant un públic fidel. Enguany presentava un magnífic programa centrat en l'obra d'un autor estilísticament difícil de classificar dins del Barroc, Georg Muffat. En els *concerti grossi* que vam poder escoltar Gli Incogniti va desplegar una sonoritat brillant i oberta. Potser es notava un cert nerviosisme entre els músics molt atents a la lectura de les partitures. No hi van haver desajustos però hi havia una seguretat desigual en la interpretació de les obres. Sens dubte, l'orgànic de les peces demanava un nombrós efectiu de músics que van reportar unes músiques amb

vivacitat. El que em passa amb Gli Incogniti és que sempre Beyer, encara que sigui la solista, marca una diferència molt gran amb la resta de companys i això es nota en el concertat. La diferència és la gran expressió de Beyer. Té unes formes extraordinàriament idiomàtiques que l'han convertit en una magnífica artista. Escoltar-la és retrobar la felicitat i una lliçó de música perquè ho diu tot amb tots els matisos des d'un profund coneixement de l'estètica barroca. Això contrasta amb el conjunt. D'una banda, com a solista funciona molt bé però tot i que la resta estan a molt bon lloc té una certa afectació en les cordes altes sobretot perquè en general no s'acaben d'expressar exactament igual. És clar que la solista ha d'imprimir caràcter però trobo a faltar anivellar l'expressió, la seguretat i l'amplitud del so. Malgrat això el concert va ser tot un èxit per la qualitat de les obres de Muffat i el treball de la formació que sempre ha estat professionalíssim.